

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16670

гр. София, 18.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 118 СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА**

като разгледа докладваното от **ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА** Гражданско дело № 20231110155983 по описа за 2023 година

съобрази следното:

Делото е образувано по искова молба на Н. Л. Р. срещу „...“ ЕАД.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба.

В срока за отговор на исковата молба такъв е постъпил и от третото за настоящото производство лице „...“ ЕООД. Последното не е страна по делото, поради което наведените твърдения и възражения в постъпилия не следва да бъдат обсъждани, а документът не следва да се прилага по делото.

Предявеният иск е допустим и следва да бъде разгледан в настоящото производство. Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Ищцата с исковата молба и ответникът с отговора на исковата молба са представили документи, които са допустими, относими и необходими за изясняване на делото от фактическа страна, поради което следва да бъдат приети като писмени доказателства, а по отношение тяхната доказателствена стойност и по повод възраженията на ответника съдът ще се произнесе с крайния си съдебен акт.

Съдът като провери редовността и допустимостта на предявения иск и като съобрази направените от страните искания и възражения, на основание чл. 140 ГПК във вр. с чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **28.05.2024г. от 09,40 ч.**, за което страните да бъдат призовани.

ПРИЕМА приложените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства.

СЪСТАВЯ И СЪОБЩАВА НА СТРАНИТЕ на основание чл. 140, ал. 3 вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК **ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО** както следва:

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК от Н.

Л. Р. срещу „...“ ЕАД за признаване за установено, че ищцата не дължи на ответника сумата от **4739,24 лв.**, представляваща неоснователно начислена сума за предоставяне на поръчителство по Договор за потребителски кредит № ... г.

Ищцата твърди, че сключила с ответника „...“ ЕАД Договор за потребителски кредит № ... г., съгласно който ѝ била предоставена заемна сума в размер на 6000 лв., при уговорен фиксиран размер на ГПР от 48,21 % и размер на ГЛП от 40 %, като ищцата се задължила да върне получената в заем сума на 24 месечни погасителни вноски. Сочи, че съгласно Договора, предоставянето на обезпечение на кредитора не е задължително условие за сключване на договора, но в случай, че кредитополучателят посочи, че ще предостави такова, то следва да отговаря на изискванията на разпоредбата на чл. 4 от съглашението и да представлява предоставена на кредитора банкова гаранция, съгласно приложимите към договора Общи условия, или сключен договор за поръчителство с одобрен от кредитора гарант-поръчител в срок от 48 часа от подаване на заявлението за отпускане на кредит. Посочва, че не е направила изрично волеизявление за обезпечаване на кредита чрез сключване на договор за поръчителство, но в проведена комуникация с ответното дружество били наведени твърдения за съществуване на договор за предоставяне на поръчителство, сключен между нея и „...“ ЕООД. Твърди, че такъв договор се явява в нарушение на разпоредбата на 138 ЗЗД. Твърди, че ответникът отказал да ѝ предостави процесния договор за поръчителство, както и стандартен европейски формуляр във връзка с договора за кредит. Посочва, че не ѝ е бил съобщен размерът на дължимото от нея възнаграждение по договора за поръчителство, като последното не било включено и в месечните погасителни вноски съгласно Погасителния план към договора с ответника. Счита, че вмененото задължение на ищцата за сключване на договор за поръчителство противоречи на добрите нрави. Поддържа, че договорът за поръчителство е нищожен поради липса на основание, наличие на неравноправни клаузи, както и поради противоречие с добрите нрави. Посочва, че след извършена от нея справка в потребителския си профил на интернет страницата на ответника установила, че в него се намира Обединен погасителен план, в който към всяка погасителна вноска се включва и сума с основание „гарант“, каквато липсва в първоначално предоставения ѝ погасителен план към договора за кредит. Сочи, че според Обединения погасителен план тя следва да заплати на ответника сума в общ размер от 13622,07 лв., от които 8882,83 лв., представляващи сбор от предоставена главница и възнаградителна лихва по договора за кредит и сумата от 4739,24 лв., представляваща възнаграждение за гаранта по кредита. Счита, че спрямо процесния договор за кредит приложение следва да намери специалната уредба на ЗПК. Позовава се на разпоредбата на чл. 62 и чл. 62д ЗЗП, доколкото начислените ѝ допълнителни такси и разходи представляват такива за непоискана услуга. Твърди, че ответникът е проявил поведение, представляващо нелоялна търговска практика. Поддържа, че процесният договор за кредит с ответника е изцяло нищожен, като съдържащ неравноправни клаузи и противоречащ на добрите нрави, както и доколкото не отговаря на изискванията за съдържание посочени в ЗПК, евентуално намира за нищожна разпоредбата на чл. 4 от последния на същите основания. Твърди още, че посоченият в договора за кредит ГПР не съответства на действително приложимия между страните, тъй като не включва дължимото възнаграждение по договора за поръчителство, като за потребителя не е ясно и по какъв начин е формиран той. Сочи, че е изплатила по договора за кредит сума в общ размер от 2 552,01 лв., като счита, че дължи заплащане единствено на сумата в общ размер от 8 882,83 лв., подробно описана в първоначално предоставения ѝ погасителен план към процесния договор за потребителски кредит с ответника. Поради това твърди, че не дължи сумата от 4739,34 лева – представляваща възнаграждение за гаранта по кредита, начислена и претендирана от ответника съгласно обединения погасителен план по договора за потребителски кредит. Поддържа твърдение за недължимост на същата с оглед нищожност на клаузата на чл. 4 от договора за потребителски кредит и на целия договор за поръчителство към договора за кредит. Моли за уважаване на предявения иск. Претендира

разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, с който оспорва иска като недопустим и неоснователен. Счита, че искът е недопустим, доколкото за ответника липсва материалноправна легитимация да отговаря по него, тъй като задължението произтича от договор, по който ответното дружество не е страна. Сочи, че е овластен единствено да приеме плащането, но не е негов титуляр. Не оспорва, че между страните по делото е сключен Договор за потребителски кредит № г. Посочва, че във връзка с последния дружеството – поръчител е сключило с ответника договор за поръчителство, като по този начин е изпълнило задълженията си по договора за предоставяне на поръчителство с ищцата. Оспорва договора за предоставяне на обезпечение да е задължително условие за сключване на процесния договор за потребителски кредит, поради което и възнаграждението на поръчителя не следва да се включва в размер на приложимия към договора за кредит ГПР. Оспорва договора за потребителски кредит да е недействителен на основанията, посочени в исковата молба. Твърди, че договора за предоставяне на поръчителство, сключен между ищцата и дружеството - поръчител, е по същество договор за поръчка. Сочи, че за потребителя е налице възможност да избере дали да преведе стойността на услугата по договора за поръчителство по сметка на дружеството поръчител или по тази на кредитора, който от своя страна да администрира плащането към последното. Оспорва да му е бил предварително известен към датата на сключване на договора за потребителски кредит размерът на възнаграждението на поръчителя. Моли за отхвърляне на претенцията. Претендира разноски.

На основание чл. 154 ГПК в доказателствена тежест на ищцата по иска с правно основание чл. 124 ГПК е да докаже фактите, от които произтича правният ѝ интерес от предявяване на иска срещу ответното дружество.

В тежест **на ответника** е да докаже, че страните по делото са обвързани от валидно възникнала облигационна връзка по Договор за потребителски кредит № 2555615/18.04.2022 г. с твърдяното съдържание, че договора за кредит, вкл. оспорените клаузи са действителни, включително са договорени индивидуално, както и че договора съдържа всички необходими реквизити според изискванията на ЗПК и отговаря на императивните правни норми.

Съдът ОТДЕЛЯ за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че между страните е сключен Договор за потребителски кредит № ... г., по силата на който ответникът като кредитор е предоставил на ищцата като кредитополучател сумата от 6000 лв., която последната се е задължила да върне ведно с възнаградителна лихва в размер на 2882,83 лева в срок до 20.04.2024 г.

УКАЗВА на страните, че на основание чл.7, ал.3 ГПК, съдът служебно следи за наличието на неравноправни клаузи в договор, сключен с потребител, като им осигурява възможност да изразят становище по тези въпроси.

УКАЗВА на страните най-късно в първото по делото съдебно заседание да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото, като предприемат съответните процесуални действия в тази връзка.

НАПЪТВА страните към сключване на спогодба, към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законните представители, попечителите и пълномощниците на страните. При неизпълнение на това задължение всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за редовно връчени на основание чл. 41, ал. 2 от ГПК.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 127, ал. 1, т. 2 и чл. 131, ал. 2, т.2 ГПК следва да посочат **електронен адрес** за връчване при условията на чл. 38 и 38а **и заявление дали желаят връчване на посочения електронен адрес**, както и техен, или на техния представител/пълномощник **телефонен номер**.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ страните за насроченото съдебно заседание като им се връчи и препис на настоящото определение, а на ищцата и препис от отговора на исковата молба на ответника, ведно с приложенията към него.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____